

"तस्य भासा सर्वमिदं विभाति"

चिन्मय आदेश

Monthly Newsletter of Chinmaya Mission Mulund

अष्टाविंशति: (XXVIII) स्रोतः

NOVEMBER - 2021

एकादश (XI) रश्मिः

Happy Diwali

EDITORIAL COLUMN

Harih Om!

Sharad Navaratri is the auspicious time to worship the Supreme in the form of the Divine Mother. Maharashtra Government announced the reopening of all temples and other religious places in the state from 7th October, the first day of Navaratri. The nine-day festival was celebrated at Chinmaya Shreeram with the usual religious fervour by performing Kalasha Sthaapana, pujas, chanting of Devi Stotrams, Sangeet Seva and Arati.

जननि तेऽप्यहं सर्वदा ऋणी ।
भक्तिरस्तु मे निश्चला त्वयि ॥

Balavihar children performed Matru Puja during Navaratri on Sunday 10th October at Chinmaya Shreeram. The programme began with the invocation followed by some games and activities for the children and mothers. The story of Pundalika, who pleased the Lord by his devoted service to his parents was

narrated with beautiful visuals. Then Matrupuja was performed by the children with the chanting of Matrustavanam, a beautiful hymn composed by Pujya Guruji Swami Tejomayanandaji. Children offering flowers at the feet of their mothers, garlanding their mothers, exchanges of hugs and sweets was indeed a delight to behold.

24th October was the last day of registration for the preliminary round of the Geeta Chanting Competition 2021 for children and elders, along with submission of video recording of their chanting of their respective portions. Group-wise guidance lectures were being conducted online on Sundays for the interested participants. 196 school children and 47 elders in various age groups registered for the preliminary round. The results will be announced shortly in our website and the shortlisted participants will take part in the final competition to be conducted online on 21st November for children and on 28th November for elders.

Readers would recall that the official website of Chinmaya Mission Mulund was inaugurated at the hands of Swami Aparajitananda CM Mangaluru during the Ram Navami Celebrations in March 2018. It gives us immense pleasure to inform that the website has been given a facelift making it more attractive, informative, comprehensive and user-friendly. Lot of additional features have been added like linking to CCMT resources and projects, online ordering of publications, Whatsapp buttons in all screens to enable website users to register themselves for classes or receive broadcasts, picture gallery and many more. Kudos to our IT in-charge Rajiv Putuval and CHYK Shruti Shetty for their commendable and dedicated work for the revamp of our website under the guidance of Br. Nileshji.

The festival of lights is round the corner. We wish our readers a very happy Deepavali.

Smt. Lakshmi Kumar
Editor - Chinmaya Adesh

NAVARATRI CELEBRATIONS AT CHINMAYA SHREERAM

Sangeet Seva by Bhuvanaja Pramod, Chennai

NAVARATRI CELEBRATIONS AT CHINMAYA SHREERAM

Bhajans by Abhiruchi Bhajan Mandal, Bhandup

Bhajans by Chinmaya Shubhada

Durga Saptashati Parayanam

NAVARATRI CELEBRATIONS AT CHINMAYA SHREERAM

Bhajans by Datta Bhajan Mandal, Mulund(E)

Balavihar Children performing Matrupuja

Why do we worship the Lord? H. H. Swami Tejomayananda

Why do we worship the Lord? People often think that if they worship the Lord, there will be no problems or sorrow in their lives. However, even sincere devotees and worshippers have to face difficulties in their lives. People wonder what the use of worship and prayer is, if they still have to face problems every day.

We do not know the reason for each and every thing that happens in our lives. Our life is guided by the law of *karma* and some of our *karmas* result in painful experiences. However, our state of mind determines how we receive it and whether we become sorrowful or not. The primary aim of worship is to fill our hearts with devotion for the Lord. When the heart is filled with devotion, the umbrella of the Lord's grace protects and shields us from sorrows, whatever be the

external situation.

In *Bhakti Sastra*, it is said that a person in distress can pray to God for relief. If you want prosperity, you can pray to Him; if you want knowledge, you can pray for that. The compassionate Lord says, "If you have any problem, come to me; don't go to anyone else." If your son or daughter has some problem, and instead of telling you, goes to the neighbour's house for help, would you like it? In the same way, the Lord says, "If you have any desires, express it to me; don't stretch your hand before the world."

The primary purpose of all worship and devotion is to grow in love for the Lord. *Bhakti* alone is our main goal. Further, when we worship the Lord, we express our gratitude for all the things He has given us in plenty. When someone gives us a gift, a wrist watch for example, we thank the person. But we forget to thank Him who gave us the hands. We have received all our physical, mental, intellectual abilities from the Lord

and it is our duty to thank Him and express our love and gratitude through worship. The Lord does not expect any worship from us. When we worship the Lord, we meditate on the virtues of the Lord and slowly begin to imbibe them.

In this world, we find that some people are *samartha*, or capable, but they are not compassionate. A beggar once asked for some clothes or food from a rich man, who said, "Go away. There is nothing here." The beggar retorted, "Then why are you sitting there? Come along with me!" The rich man is capable of helping, but has no *karuna* or compassion. Quite often we say, "I feel so much for you, but I am sorry, I can do nothing." The Lord is capable and also compassionate.

When the *devatas* and *asuras* were churning the milky ocean and poison came out, Lord Siva alone was capable of taking it. Interestingly, Lord Siva asked his wife Parvati for permission before consuming the poison!

The poison made His throat blue, and hence He is also called Nilakantha. This incident shows Lord Siva's prowess and compassion.

If we worship Lord Siva and say 'Nilakanthaya namah', some of His virtues should become part of us also. Another name of the Lord is Trilochana or Tryambaka, the three-eyed one. We should understand the significance of the three eyes. As the Lord of the universe, He presides over the *karmas* and gives us the results of our actions – *karmaphala-data*. While doing so, He must be just; hence one of His eyes is the eye of justice. But the justice must be tempered with love and compassion, which is represented by the other eye. In order to balance the justice and compassion, the eye of wisdom (*jnana*) is needed. Parents also need three eyes to handle their children! They must not be unduly harsh, but use compassion and wisdom while disciplining their children.

Lord Siva has Gangaji on his head; that means He keeps His head cool. While facing

difficulties in our lives, we should learn to remain cool. Around His neck, Lord Siva wears a snake which is poisonous, but at the same time, He has the moon on his head, showering cool nectar. The pairs of opposites like joy and sorrow, victory and defeat are a part of life. Through it all, we must remain calm and composed.

We can go on singing the glory of the Lord, but they can never be exhausted. We will end with a simple *sloka*:

*Tavatattvam na janami kidrso 'si mahesvara,
Yadrso 'si mahadeva tadrasya namo namah.*

Oh Lord, I do not know Thy infinite nature. Whatever Thou art, to Thee my obeisance!

I invoke the grace and blessings of Lord Siva and Mother Parvati on everyone, wherever they may be.

-----XXXXX-----

**In the name of the Lord the power of the Lord is
locked-up and when you chant it is released and
all sins can go away.**

Swami Tejomayananda

उपलब्धींचे प्रवेशद्वार परम पूज्य गुरुदेव स्वामी चिन्मयानंद

माणसामधील सुप्त उपजत शक्ती म्हणजे जीवनातील छोटे-छोटे ओरखडे शांतपणे सहन करण्याचे सामर्थ्य. याला तितिक्षा असे म्हणतात. प्रत्येक व्यक्तीच्या - तिच्या किंवा त्याच्या जीवनात या तितिक्षाशक्तीचा काही भाग व्यक्त होतो - पण ती सर्वसाधारणपणे जबरदस्ती असते. अशी ही सहन करण्याची शक्ती म्हणजे मानसिक कुरुपता किंवा विकृती असते. सामान्य माणसाचा सहन करण्याचा धीर हा त्याच्या किंवा तिच्या भित्तेपणाच्या किंवा भययुक्त कृतीच्या आवरणामागे फार काळ दडून राहत नाही.

जेव्हा कोणा व्यक्तीमध्ये शक्ती, धैर्य किंवा आव्हानात्मक प्रसंगाना तोंड देण्याची क्षमता नसते तेव्हा तो किंवा ती स्वसंरक्षण आणि स्वमहत्ता या उदात्ततांचे पांघरुण ओढतो. जर माणसाला डास चावला तर तो त्या कीटकाला चिरडतो व मारून टाकतो. परंतु जेव्हा एखादा

मत्त हत्ती बेफाम धावत येतो व समोर येणाऱ्या प्रत्येकाला पायाखाली चिरडून टाकतो तेव्हा तो माणूस आश्रय शोधण्यासाठी पळत सुटतो आणि तोंडाने दया, कृपा, तितिक्षा यांच्या ऐश्वर्याविषयी बडबडत राहतो. स्वतःच्या भीतीचे सुंदर चित्र प्रस्तुत करण्यासाठी तो ही नवीन पीसे आपल्या शीरतुऱ्यात खोवून घेतो. ही तितिक्षा नाही. तितिक्षा हा शांततेचा दृष्टिकोन आहे जो अतिमानवी नायकांमध्ये दिसून येतो. अशा माणसामध्ये, सर्व योद्ध्यांचे शौर्य एकवटले तर जितके होईल त्याहून अधिक शौर्य असते. तो सर्व प्रसंगांना आणि अडचणींना योग्य ज्ञानाने व धीराने सामोरा जाऊ शकतो आणि तसे करताना तो तक्रार करित नाही. सुरक्षा किंवा हल्ला यांमध्ये आपल्या शक्ती वाया दवडत नाही. सर्व आव्हानांच्या आत आध्यात्मिक वरदानाचा ठेवा गुप्तपणे दडलेला आहे असे जाणून तो सर्वकाही शांतपणे सहन करतो. जीवनातील सर्व आव्हानांच्या बाबतीत उत्कंठित किंवा निराश न होता, पळ काढण्याची योजना न आखता

किंवा न योजता त्यांना सामोरे जाणे हा आध्यात्मिक साधकाचा योग्य दृष्टिकोन आहे आणि यासाठी सर्वोत्तम धैर्याची आवश्यकता आहे.

बहुतांश लोकांना वाटते की ते दुःख व हलाखीच्या परिस्थितीत जन्माला आले हे त्यांचे दुर्भाग्य आहे. आपल्यापैकी प्रत्येकजण शारीरिक, मानसिक व बौद्धिक दुर्दैवी परिस्थितींवर उपाय शोधण्याचा खडतर प्रयत्न करतो. यालाच आपण दुःखदायी परिस्थिती व वातावरण असलेले संघर्षमय जीवन म्हणतो. प्रत्येक दुर्दैवी माणूस त्याचे व्यक्तिगत जीवन जे त्याच्या भोवतालच्या व्यक्ती व परिस्थिती यांनी बनलेले असते ते बदलण्याचा खडतर प्रयत्न त्याच्या माहितीनुसार करत असतो. हा प्रयत्न म्हणजे १) परिस्थिती बदलणे, सुधारणे, वळवणे, तिच्यात परिवर्तन करणे, तिला नवीन आकार देणे किंवा सुंदर करणे, त्यांच्याकडे बघण्याचा दृष्टिकोन बदलणे, २) दुसऱ्या व्यक्तींचे आचरण बदलवणे. एक व्यक्ती असे करू शकतो का? यशाच्या सर्वोत्तम क्षणी सुद्धा

त्याच्यामध्ये किती थोडे बदल होतात आणि ते बदल किती अल्पकाळ टिकणारे असतात - तेही त्याच्या डोंगराइटक्या प्रयत्नांनंतर! मानवी इतिहासाचे प्रत्येक पान आणि सर्व चरित्रे दुःखांचे उधाण किंवा या दुःखदायक सामर्थ्याला वळण देणाऱ्या माणसाच्या अपयशाचे कथन किंचाळून सांगतात.

अशा प्रकारे अप्रिय परिस्थिती आपल्या अंतरंगातून दुःखाचे हल्ले करतच असतात. तर मग आपल्या व्यक्तिगत दुःखांमध्ये विरोध करणे, प्रतिकार करणे, संरक्षण करणे, वरचढ होणे किंवा शस्त्र उचलणे यासारख्या फारसा परिणाम न होऊ देणाऱ्या, कष्टदायी व दुःखदायी कृती का कराव्यात? असे करून आपण आपल्या समस्यांमध्ये अविचारपूर्वक भर तर टाकत नाही? आपल्या स्वतःवरच चाबूक ओढून जास्तीचे दुःख निर्माण करून यातना का भोगाव्यात?

क्रिया आणि प्रतिक्रिया एकमेकांच्या बरोबर व विरुद्ध असतात. माझ्या प्रतिकाराची शक्ती बाह्य परिस्थितीच्या

तीव्रतेमध्ये अधिक शक्ती भरते. व्यक्तिगत समस्या आणि दुःखे नेहमीच अगणित असतात आणि त्यापैकी प्रत्येक आव्हान आपल्यातील उच्चतम सामर्थ्याची मागणी करणारे असते, हे मी कबूल करतो. तरीसुद्धा, आपल्या समस्या वाढवून घेणे योग्य आहे का ?

समजा, तुमच्यावर कोणी हल्ला करीत आहे आणि तुम्ही त्याला प्रतिकार करण्याचा प्रयत्न करता. ह्या कृत्यामुळे तुम्ही तुमच्या शत्रूच्या अनेक द्वेषांना आमंत्रण देता. पण त्याविरुद्ध, जर आपण आपल्या ज्ञानात दृढ राहिलो, आपण शांत राहिलो, त्यांच्याकडून मिळणारे बुक्के सहन करत राहिलो - संरक्षणासाठी हातही न उचलता, बुद्धांप्रमाणे हसत, क्रोधी व हतोत्साहित प्रतिस्पर्ध्याला उत्तेजित न करता - तेव्हा तो स्वतः शांत होईल.

वितंडात प्रवेश करण्याऐवजी अनैतिक जुलूम बघत शांत राहण्यासाठी खूप धैर्य लागते. दुःशासन द्रौपदीला अपमानित करीत असताना आपल्या आसनांवर स्वस्थ बसून राहणे यासाठी पांडव पुत्रांकडे प्रचंड धैर्य

असण्याची गरज होती. निरपराध येशूने सूड बुद्धी असलेल्या युगातील अंध मूर्खांचे मत मानण्यासाठी व त्यांना स्वतःला क्रॉसवर खिळे मारू देण्यासाठी - तेही हसत व क्षमाभाव बाळगत- हे अतिमानवी धैर्य आहे. विचार करा!

या विशालतर दृष्टी, महानतर ध्येयाच्या अभावात अशा या उदात्त माणसांनी त्यांच्या अतिमानवी धैर्याचा बाह्यतः आणि दृढ शांतीचा अंतरात शोध घेतला नसता तर कुठे घेतला असता? म्हणून द्वेषबुद्धी असणे हा भ्याडपणा आहे. द्वेष न बाळगणे व शांत समचित्तेत राहणे - तेही भोवतालचे सर्व जगत् आपल्याला दुःखाच्या प्रलयात बुडवून टाकण्याची धमकी देत असताना - हे धैर्याचे लक्षण आहे. हा सर्वाधिक आकर्षित करणारा आध्यात्मिक गुण आहे. जसे जीवन आपल्यासाठी असेल तसे, तक्रार न करता ते स्वीकारणे, दुःख टाळण्यासाठी किंवा आपल्याला दुःख देणाऱ्यांना शिक्षा देण्यासाठी आपली शक्ती अपव्ययित न करणे, विशालतर दृष्टी व सखोल

ज्ञान यामधून उद्भवलेली शांतिपूर्ण समचित्तता राखणे हे ईश्वरीय धैर्याचे जीवन आहे.

ज्या व्यक्तीकडे असे धैर्य नसते तो त्याचे सर्व धैर्य आणि निर्हेतूक पूर्वमग्नतेच्या क्षुद्र क्षेत्रात आपली शक्ती वाया घालवत असतो. थकलेला आणि कंटाळलेला असा तो अगणित क्षुद्र संघर्षामध्ये शक्ती वाया घालवल्यामुळे स्व-उन्नतीच्या महानतर क्षेत्रात लढा देण्यासाठी शक्तिहीन होऊन जातो. जीवनाच्या शास्त्राचा सखोल अभ्यास करण्यासाठी- धर्मग्रंथांचा अभ्यास करण्यासाठी, त्यांच्यातील गूढतम अर्थांवर मनन करण्यासाठी, जाणीवेच्या विशालतर स्थितींवर ध्यान करून त्यांचा साक्षात्कार करून घेण्यासाठी- प्रचंड शक्तीची आणि स्व-प्रयत्नांची आवश्यकता असते. ज्या साधकाने तितिक्षा- जीवनातील लहानसहान अडचणी आणि गैरसोयी निमूटपणे सहन करण्याची शक्ती-गुण विकसित केलेला नसेल तो आध्यात्मिक विकसनामध्ये फारशी प्रगती करू शकत नाही, हे स्वतःसिद्धच आहे.

यज्ञाच्या आयोजनादरम्यान आणि दैनंदिन कार्यक्रमांतून आपल्या मिशन सभासदांनी एकत्रितपणे कर्म करण्यास शिकले पाहिजे. तसे करताना त्यांची दृष्टी, आपण ज्यासाठी कर्म करीत आहोत त्या ध्येयावर निश्चल असली पाहिजे. दैवी समर्पणाचा खरा भाव आणण्याचा प्रयत्न करा. प्रत्येक प्रसंगाचा उपयोग तितिक्षा-अभ्यास करण्यासाठी करा. प्रत्येक व्यक्तीला त्याच्या चुकांसाठी क्षमा करा. प्रत्येक कृतींमध्ये निःस्वार्थता आणा. तुमच्या हृदयामध्ये असलेल्या सारतत्त्वाचे-‘त्या’चे सातत्याने स्मरण करा. तसे केल्याने प्रत्येक कृती पूजा बनते. ज्या व्यक्तीकडे तितिक्षा गुण असतो केवळ तोच उत्तम कामगिरी करू शकतो.

-----XXXXX-----

Geeta
Chanting
Competition-
Preliminary
round
judging in
progress

Chinmaya Shreeram is now open to devotees for darshan during daily chanting from 5pm and Arati at 6.30 pm.

Chanting schedule (5 to 6 pm):

Monday	Narayaneeyam and Shiva Stotras
Tuesday	Ganapati Atharvasheersham
Wednesday	Ramcharitmanas
Thursday	Vishnu Sahasranaam, Bhagawad Geeta & Guru Stotras
Friday	Lalita Sahasranaam & Devi Stotras
Saturday	Hanuman Chalisa & Hanumat Stotras

6pm to 6.30pm (Daily) – Ram Raksha Stotra, Shri Suktam, etc.

Chinmaya Mission Mulund

Published by Lakshmi Kumar (98205 90472)
for Chinmaya Mission Mulund and
Published from “Chinmaya Shreeram”
8, Aroto House, P. K. Road, Mulund (W),
Mumbai – 400080.

Email : info@chinmayamissionmulund.com

Tel.: 2567 1381 +91 22 2567 1381

 YouTube Chinmaya Mission Mulund

www.chinmayamissionmulund.com